

Татковина и Татковина с. ж. родина: Татковината всѣхъ кога е мила. *Пс.* 9—10 *р.* 3. *Избрани изъ антологіи славянской* *Славяно-Болгарской*

Татко Тате Тати Тетио Тейко с. м. отецъ! Двете ми рѣце привржій Дордѣ ма тато заколи Дано са майке задржа На тата да не посегна. *Пс.* 23—24 *р.* 905. Пѣрва година чесъ сумъ чинила,—, на мой-отъ татко. *М.* 16. Татко-то, или майка-та держитъ крстената вода. *М.* *р.* 523. На ти, мале, отмѣна. Тату тошла обѣда, Баю вода студена, Какъ коса редена, Мене бела премена. *Пс.* 13, 147. Една-та (ѣблка) дайте мами й, Друга-та дайте татку й, Третя-та дайте на Йнка. *Д.* 15, 39—41. Корона и власть не преминуваха отъ татка на спна. *Д.* *Д.* 1873 *р.* 138. „Здрава, здрава годинице, и ты здрава и азъ здрава, и тате и мама здравы“,—подобно наздравявя за всички-тѣ си ближни. Ч. 31. „Като рѣче на мама и на тети, я Столикъ ми вземиѣте, я ще си пропади отъ тукъ! Господъ даде, че тъй стана, и сега многотя обычнѣ—хѣй, все ся радва!“ Ч. 72. Правиѣ кутнїка, за да са хранятъ отъ нея тати и мама, кога-то устарѣятъ. *Л.* *Д.* 76 *р.* 182. Много здравиѣ, вѣнче, на мой мили тетя Да не оре тетѣ край Дунав в ниви-та Че ще да изоре янкини-те кости. *Д.* 57, 41—43. Да види мама и тетио какво съм либе залибил На този чудни вилаистъ. *Д.* 60, 9—11. Иди ми тети човѣкай.—Тетио ѝ не ся наѣма. *Д.* 61, 16—17. Нѣестница Самовилска, Татко-ѣ бѣла променица. *М.* 1. Хора коント на Бога казватъ „Господъ“, на баща си „Тате“ и на майка си „Мамо“, такива хора иматъ свѣта сто миллиона души. *Л.* *Д.* 76 *р.* 158. Да ни да'ть (Господъ) отъ скрече чедо; На скутамъ да турамъ, тате да викать. *М.* 29. Азъ ке ида тате ле на юйска. *В.* 17. Тато! Побѣлъ ми глава-та, омързна ми жена-та. *Кп.* 135. (посл.). Татовъ Татковъ Таткоинъ *пр.* отцовскій, отцовъ: Наидохъ ся, като на татово-то кръщеніе. Ч. 192. „Али имашъ татко-о бѣло рубо?“ „Имамъ, синко, татко-о ти рубо“. *М.* 59. И той сакатъ стока татко-ина. *М.* 180. Татово ласкателное обращеніе отца къ дѣткамъ:—И ще си родимъ дѣтенце, па ща си играшъ съ него, ща си го милвамъ и ща му казвамъ: „татово-то, то!“ Ч. 150. Татови—домъ и семья отца (въ отношеніи къ сыну или дочери): „Славо, хайде да идеме у татови. Моиять старъ бащица умира и иска да та благослови и да та прости. З. 115. Татковски *пр.* отцовскій: И то татковско-то согласи стройниците приготватъ армас-отъ, кои сѣ чинить вака. *М.* *р.* 517. Татковнина (*Макед.*) оставшееся послѣ отца наслѣдство: Не продавай лудо, не издавай Майчиніа, лудо, татковнина. *М.* 299. (син. бащиния).

Татоль Татулъ с. м. Татулъ *Datura stramonium*. *Наука.* III, 323 и у Шул. *tatula* со тѣмъ же знач. *Šulj.* *р.* 401. Грѣхъ духовникъ ча-